நல்ல தீர்ப்பு

"திராவிட நாடு" ஆசிரியர்,

சி. என். அண்ணாத்துரை, எம். ஏ.,

பேச்சு.

தமிழ் இளைஞர் கழகம்
13, ஆண்டியப்ப முதலியார் தெரு,
வண்ணையம்பதி சென்னை.

...ம்] [விலை அணா 2

"தமிழ் உலகம்" வெளியீடு

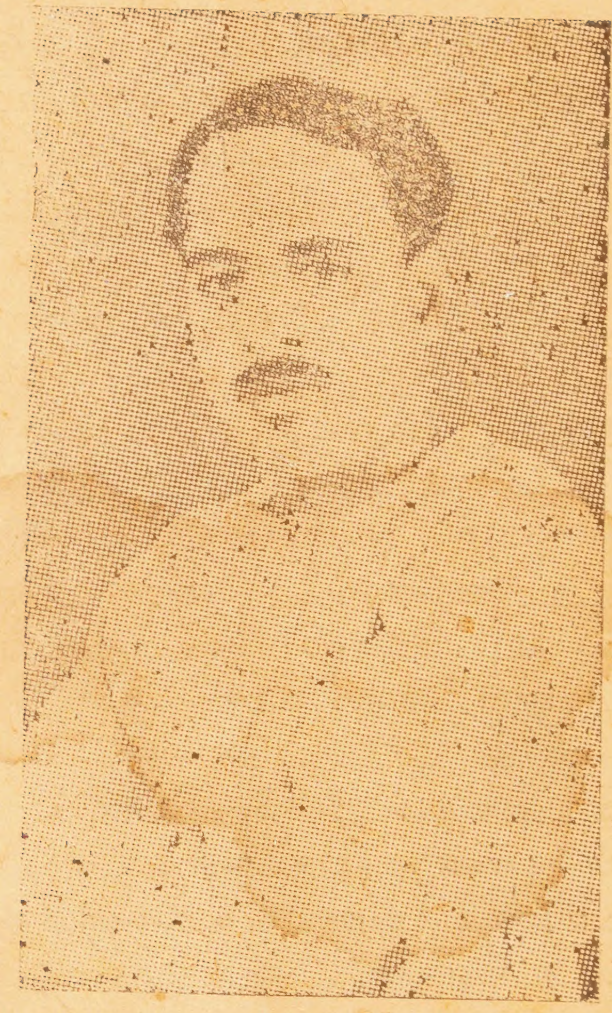
முன்னுரை

ஆம்; நல்ல தீர்ப்புதான். விதியை விரட்டி, வீணரை வீழ்த்தி, மனிதனை மனிதனாக வாழும் வழிகாட்டி, இனக் கொலைக்குக் கலைக்கொலையை மருந் தாக்கி, அடிமைவாழ்வை அறுத்தெறிய வழிகோலும் இச் சிறுநூல் உண்மையி லேயே நல்ல தீர்ப்பு தான்.

இந்த நல்ல தீர்ப்பு, தாம்பரம் கிறித்து வக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவையின் ஆண்டு விழா செலையூர் மண்டபத்தில் தோழர் செ. கோவிந்தராவ் அவர்கள் தலைமையில் 19-2-45 மாலை நடை பெற்றபோது, புலவர் திலகம், திராவி டத் தளபதி தோழர் சி. என். அண் ணாத்துரை எம். ஏ., அவர்களால் அளிக் கப்பட்டதாகும்.

தோழர் சி. என். அண்ணாத்துரை அவர்கள் இருமொழிப் புலவர்; சொற் பெருக்காற்றுவதிலும், உரை நடை இயற்றுவதிலும் ஒப்பிலாமணி. அத்த கைய செந்நாப் புலவர் (Orator) அரு ளிய நல்ல தீர்ப்பு இச்சிறு நூல் உருத் தாங்கி வெளிவருகிறது. இதற்கென முனைந்த சென்னை வண்ணையம்பதி தமிழ் இளைஞர் கழகத்தாருக்கும் இந் நூல் உருவாதற் குறுதுணையாக அவ் வரும் சொற்பெருக்கைத் திரட்டித் தந்த தோழர் எம். நமசிவாயத்திற்கும் எம் நன்றிஉரித்தாகுக.

— பதிப்பகத்தார்

சி. என். அண்ணாத்துரை, M. A.,

"நல்ல தீர்ப்பு"

தோழர்களே!

நான் பேசப்போகும் "நல்ல தீர்ப்பு" ஆசிரியருக்கும் மாணாக்கருக்கும் உள்ள தொடர்பைப்பற்றியதன்று. ஆனால் அது என்னைப்பற்றிய தீர்ப்பே ஆகும். தலைவரவர்கள் ஏதோ எனக்கு இங்குப் பேச 144 போடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்கட்கு என்னிடம் உள்ள அசூசையோ அல்லது ஆத்திரமோ இதற்குக் காரணம் அன்று; ஆனால் அவர்கள் என்னைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாததே காரணமாகும். மேலும், நான் நாட்டிலே புது யுகப் புரட்சிக் கருத்துக்களைக் கொண்ட ஓர் இயக்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளேன். என்னைப்பற்றி நீங்கள் தவறாக அறிந்தீர்கள், அறிவிக்கப்பட்டீர்கள்; ஆனாலும், இன்று நாம் ஒன்று கூடியுள்ளோம், ஊடலுக்குப் பின் கூடல்போல. ஆகவே, இளந் தோழர்கள் இன்று நான் கொண்டுள்ள கருத்துக்களைக் கேட்டு, செய்துள்ள குற்றங்களைக்கேட்டு, அவற்றின் வாதப் பிரதிவாதங்களைக் கேட்டு, அவைகள் சரியா தவறா என்று ஒரு 'நல்ல தீர்ப்பு' வழங்க வேண்டும். அது எனக்காக அலல; உங்களுக்கு, உங்கள் நாட்டின் நலனுக்கு, உங்கள் நாட்டுச் சமுதாயத்திற்கு நீங்கள் அளிக்கும் 'நல்ல தீர்ப்'பாகும்.

எது நல்ல தீர்ப்பு

தீர்ப்பு என்றால் பலவிதம் உண்டு. ஆண்டவன் அடியார்க்கு அளிக்கும் தீர்ப்பு ஒருவிதம்; அரசன் குடிகட்கு அளிக்கும்தீர்ப்பு மற்றொருவிதம்; சட்டசபைத்தீர்ப்பு ஒரு தன்மையது; வலியோர் எளியோருக்கும் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கும் அளிக்கும் தீர்ப்பு பிறிதொரு தன்மைத்து. இவை யாவும் நல்ல தீர்ப்பு என்றே அவரவர் நவிலுவர். ஆனால் தீர்ப்பு,காலத்திற்குத்தக்கவாறும்நிலைமைக்

குத் தக்கவாறும், கருத்துக்குத் தக்கவாறும் மாறும். மாறித் தான் தீரும்; மாறித்தான் தீரவேண்டும். ஒரு காலததிலே நல்ல தீர்ப்பாக விளங்கியது பிறிதொரு காலத்திலே நல்ல தீர்ப்பு அல்ல என்று எள்ளி நகையாடப்படும்.

நம் நாட்டிலே பசுவின் கன்றைக் கொன்ற மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்து மடித்தான் மனுநீதி கண்ட சோழன். இது அவனுக்கு, அவனது கருத்துக்கு, அக்கால நிலைமைக்கு ஏற்றபடி நல்ல தீர்ப்பு. ஆனால் அவ்விதம் செய்ய, இக்காலத் தந்தையர்கள், தாய்மார்கள், சகோதர சகோதரிகள் ஒருப் படுவார்களா? அந்தக் காலத்து நல்ல தீர்ப்பு இந்தக் காலத் திற்குப் பொருந்துமா? கிரேக்க நாட்டிலே, பகுத்தறிவாளன் **சாக்ரதிஸ்** நாட்டிலே பகுத்தறிவை வளர்த்தான்; மக்கள், நாட்டின் சாதாரண மக்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும், அழகு, சத்தியம், ஆண்டவன் முதலியவைகளைப் ற்றி ஒருவித உணர்ச்சியை எழுப்பி உண்மையை உள்ளபடி உணர ஊக்கினான். ஆனால் அக்கால உலகம் அவனுக்கு அளித்த தீர்ப்பு, அவனைச் சிறையிலே அடைத்துச் சிந்தனை யைச் சிதைக்க முயன்றது நஞ்சை நாவால் சுவைக்கவைத்து நமனுலகுக் கனுப்பியது. இதுவும் அப்போது 'நல்ல தீர்ப்பு' தான்.

1873

இங்கிலாந்திலே சுதந்திரத்தை நாடி உழைத்த பொய டிஷியா என்னும் மாதை உரோமானியர் மகா கொடுமைப் படுத்தினர் அது அவர்களுக்கு அப்போது நல்ல தீர்ப்பே.

அரசனின் தெய்விக உரிமை கொண்டாடிய சார்லஸ் மன்னன் தன் அரண்மனை முன்னிலையிலேயே தூக்கிலிடப் பட்டான். இதுவும் ஒரு 'நல்ல தீர்ப்பே'.

பிரான்சிலோ நாட்டு மக்களை அடைக்க உதவிய (பாஸ்டில்) சிறையை வீழ்த்தி, புரட்சியைப் போற்றி நாட்டோர் நன்மையை நாடி, சீமான்களையும் பூமான்களையும் அதே பாஸ்டில் சிறையில் அடைத்தோரை அந்நாடு தூக்கி லிட்டு 'நல்ல தீர்ப்பு' செய்தது; அது ஒரு காலம்.

ஆனல் ரஷ்யாவிலோ மன்னன் முதல் மடாதிபதிகள் வரை மக்கள் நலனுக்கு மாறானோரை மட்டந்தட்டிச் சுட்டு

வீழ்த்தி நாட்டிலே சமத்துவத்தை நிலைநாட்டின புரட்சி வீரர்களைப் போற்றுதார் யார்? இது இக்காலத்துக் கேற்ற ஒரு 'நல்ல தீர்ப்'பென அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

நான் மறுமுறையும் கூறுகின்றேன்: தீர்ப்பானது, காலத்தையும் தீர்ப்பளிப்போரின் தன்மையையும் தழுவிய தாகவே இருக்கும்.

சான்றாக, ஆசிரியர்கள் என்னை அழைக்க அலட்சியம் செய்தது அவர்கள் நிலைக்கு, தன்மைக்கு நல்ல தீர்ப்பாக லாம்; இது மாணவரின் நல்ல தீர்ப்புக்கு மாறாக இருந்திருக் கலாம். ஆனால் என்னைச் சரியாக அறியாமல் தீர்ப்பளித்தது 'நல்ல தீர்ப்பு' என நான் கருதமாட்டேன்.

சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் தீர்ப்பு எதுவானு னாலும் அதுதான் நல்ல தீர்ப்பு; நல்ல தீர்ப்பு நல்லவர்கள் செய்யும் தீர்ப்பாக என்றும் இருக்காது. ஏனெனில், நல்ல வர்கள் தீர்ப்பு, என்றும் இரக்கமுடையதாகவே இருக்கும்.

சமுதாயம் ஒரு வழுக்கு நிலம்

இன்றைய சமுதாயம் செல்லரித்து, சீர்கெட்டுச் சின்னா பின்னப்பட்டுச் சிதறிக் கிடக்கிறது. எனவே இன்று நல்ல தீர்ப்பு, சமுதாயப் புரட்சி புரிந்து சமுதாயத்தையே உருக்கி வேறு அச்சில் வார்ப்பதாகத்தான் இருக்கும். இது புரட்சி வேகத்தால்தான் முடியும். இத்தகைய சமுதாயப் புரட்சியை இளந் தோழர்கள் ஈவு இரக்கமின்றி, மாறுத லுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடத்த வேண்டும். மக்கள் மாறுதலை எதிர்த்து வாழமுடியாது. ஒன்று மாறுதலோடு ஒன்றி வாழ முடியும்; இன்றேல் மாறுதலோடு மோதி மடிய முடியும். இன்றைய சமுதாயம் வழுக்கு நிலம் போன்றது. வழுக்கு நிலத்திலே ஒருவன் எத்துணைக் காலம் விழிப்போடு நடக்க முடியும்? கனத்த காற்றடித்தால் அவன் வழுக்கி விழுவது திண்ணம். ஆகவே அவன் வழுக்கு நிலத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதுதான் சிறந்த வழி; மாற்றி யமைப் பதுதான் மனத்திற்குகந்த மார்க்கம்; அதுதான் என்றும் வழுக்கி விழாதிருக்கும் வழி.

நம் நாட்டுச் சமுதாயம் சாதி வேற்றுமையினாலும் பொருளாதார மாறுபாட்டினாலும் செல்லரித்துக் கிடக்கிறது. மேலும் செல்லரித்துக் கொண்டே வருகிறது. தீண்டாதார் என்போரைச் சகல துறைகளிலும் சாதியின் பேரால், சமயத்தின் பேரால் என்றென்றும் தீண்டாதாராக்கியுள்ளோம்; அடிமைப்படுத்தியுள்ளோம். இது நல்ல தீர்ப்பா?

கவலையை மாற்ற முயலும் தோழருக்கு...

இதற்குச் 'சில தோழர்கள்', இந்த நிலை நம் நாட்டில்தான் உளதா? அமெரிக்காவிலே நீக்ரோவரைப் பற்றியில்லையா? என்று கூறி மற்ற நாடுகளிலும் வேற்றுமை இருக்கத்தான் இருக்கிறது; அதுபோல நம் நாட்டிலும் இருக்கிறது, எனக் கூறிக் கவலையை மாற்ற முயல்வர். ஆனால் அந்நாட்டுச் சமுதாயத்தைவிட இந்நாட்டுச் சமுதாயம் சிறப்புற்றுச் சீர்கேடுற்றிருப்பதேன்? இங்கு ஒரு சாதியான் மற்றொரு சாதியானைத் தொட்டால் தீட்டு, தலை முழுகவேண்டும். ஆனால், இன்று ஒருவரையொருவர், வெட்டு, குத்து, அடி என்று ஆர்ப்பரிக்கும் ஹிட்லரோ, சர்ச்சிலோ, ரூஸ்வெல்ட்டோ அல்லது அந்த நாட்டு மக்களோ சாதாரணமாக ஒருவரையொருவர் தொட்டால் தீட்டு, தலை முழுகவேண்டும், மதம் மாசுற்றது என மனம் பதைக்கமாட்டார்கள். அங்கு மக்கள் இனம் எல்லோருக்கும் மரியாதை. இங்கு தில்லைத்திருத்தல ஜோதியிலே கலந்த நந்தன் காலம் முதல் அம்பேத்கார் வைசிராய் ஜோதியிலே கலந்த இன்று வரை ஒரே தீர்ப்பு; தீண்டாதே என்ற தீர்ப்பு. இது நல்ல தீர்ப்பா?

அமெரிக்காவிலே நீக்ரோ இயற்கையிலேயே அழகற்று அமைக்கப்பட்டான். அதை மாற்ற முடியாது. ஆனால் நம் நாட்டுச் சகோதரர் யாவரும் நம்மைப் போன்றவர்களே என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியுமா? அமெரிக்காவிலே நீக்ரோவரோடு உண்ணல், உறவாடல் உண்டு; கலப்பு மணம் உண்டு; கல்விக் கலை உண்டு. ஆனால் இங்கோ!

அறிவுக்கு அறமாகப்படாதது அடாதது...

நம் நாட்டுத் தலைவர்கள் ஆப்பிரிக்காவிலே, ஆப்ரிக்கர் இடத்திலே வாழும் கடல் கடந்த கருப்பர்,

உரிமைக்காகப் போராடுவர். ஆனல், இந்த நாட்டிலே பிறந்து, இந்த நாட்டிலே உழைத்து, இன்பமற்று, உணவு உடை உறைவிடமற்று வறுமையால் வாடி நலிந்து மெலிந்து நசித்து இந்த நாட்டிலேயே என்றென்றும் தீண்டாதாருகவே மரிக்கும் தோழர்களைப்பற்றிக் கவனித்ததுண்டா? மேற்கண்ட அநாகரிசத்தின் அடிப்படையை, அஸ்திவாரத்தை, ஆணிவேரை அறுத்தெறிய முற்பட்டதுண்டா? ஏன் இல்லை? இளந் தோழர்களே! இதுபற்றி நீங்கள் நல்ல தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகிறேன். இன்றில்லா விட்டாலும் நாளை, நாளையில்லா விட்டாலும் நாட்பல கடந்தாவது, கல்லூரியை விட்டகன்ற பிறகாவது சிந்தித்து ஒரு நல்ல தீர்ப்பு அளியுங்கள்! ஊருக் குழைப்போராகில் எங்களை வீணே தடுக்காது வாளா விருப்பதே நீங்கள் நாட்டுக்கு நல்கக்கூடிய நல்லறமாகும். நாங்கள் ஒன்றும் எங்களைச் சகல கலாவல்லவர்கள் என்ருே, பண்டிதர்கள் என்ருே பறைசாற்றவில்லை. அறிவுக்கு அறம் என்று பட்டதை அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறுகிருேம். அல்லாததை அக்கணமே 'அடாதது என்று அறிவுறுத்துகிருேம். உதாரணமாக, திருமணக் காலங்களிலே, பட்டப்பகலிலேபகலவன் ஒளியிலே நம்மவர் விளக்கு ஏற்றி வைக்கின்றனர். இந்த விளக்கு ஏன்? எதற்காக என்று கேட்கிருேம்? ஆண்டவன் அளித்த அருணனிருக்கும்போது ஏன் இந்த விளக்கு என்று கேட்கிருேம். உங்கள் சிந்தனையைச் சற்றுக் கிளறி விடுகிருேம், சீர்தூக்கிப் பாருங்கள் என்று; சீர்தூக்கிப் பார்த்து உங்கள் சொந்த முடிவுக்கு வாருங்கள்.

இனப்பற்று மிக்க இலக்கியமுண்டா?

மற்றும் கடவுளே இல்லை என்ருே, கடவுள் இருக்கிருர் என்ருே நான் கூறவில்லை—அறிவோடு, ஆற்றலோடு ஆபாசமற்ற கடவுள் இல்லை நமக்கு, இருக்கவில்லை நமக்கு என்றுதான் கூறுகிறேன். மாசுமறுவற்ற மதம் இல்லை நமக்கு. இனப்பற்று மிகுந்த

இலக்கியம் இல்லை நமக்கு. அன்பு தரும் அறிவூட்டும் சமுதாயம் இல்லை நமக்கு. மனிதர் மனிதத்தன்மை யோடு வாழச் சுயேச்சை-சுதந்திரம் இல்லை நமக்கு.

நமக்கிருக்கும் இலக்கியமெல்லாம் ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் முதலியோரின் அற்புத லீலைகளைப்பற் றியவைகளாகவும், ஆண்டவனின் பத்தவதாரங்களை விளக்கி அதிசய அநாகரிகமான அற்புதங்கள் நிறைந்த வைகளாகவும்,கலையின் பெயரால் இனக்கொலை செய் பவைகளாகவுமேதான் இருக்கின்றன. அறிவுக்குப் பொருந்தாதவையும், ஆராய்ச்சிக்கு நிற்காதவையும், அறிவையே அகற்றி மடமையை மக்கள் மனத்தில் புகுத்தும் போலிகளாகவே நமக்கிருக்கும் இலக்கியங் கள் உள்ளன.

கயமைத்தனமான கடவுள் தன்மை

கிறித்துவனுக்கோ ஒரே ஒரு பிதா பரமண்டலத்திலே உண்டு. இஸ்லாமியனுக்கோ ஓ ர கடவுள், அதுவும் உருவ மற்ற அரூபி. ஆனால் நமக்கோ, மூலக்கடவுளர் மூவர். அவருக்குக் குடும்பங்கள் பல; அதிலும் நிரந்தரக் குடும் பங்கள் சில; தற்காலிகக் குடும்பங்கள் பல. உதாரணமாக, சிவனுருக்குப் பார்வதியும் கங்கையும் நிரந்தரக் குடும்பங்க ளாகும். தற்காலிகக் குடும்பங்களோ தாருகாவன ரிஷி பத்தினிகளைப்போல சமய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ற வாறு இருக்கும். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன்? நமக்கும் கிறித்தவனுக்கும், இஸ்லாமியனுக்கும கடவுள் உணர்ச்சி யில், தன்மையில் உள்ள வேற்றுமையைக் காட்டத்தான். நம்முடைய கடவுட்டன்மை கயமைத்தனமாக உள்ளது, கபோதித்தன''ாக உள்ளது என்பதை உறுத்திக் காட்டத் தான். இவ்விதக் கய ைமத்தனத்தையும், கபோதிக்குணத்தை யும் விடுத்து, கடவுளை 'சர்வ வியாபகன், உருவமற்ற அரூபி, அருளுடையவன்' என்று மட்டும் ஏன் கூறலாகாது? இதற் குப் புராணமேன்? மதம் ஏன்? மக்களிடை மாற்றம் (சாதி பேதம்) ஏன்? கடவுளைப்பற்றிய இந்தத் தீர்ப்பு "நல்ல தீர்ப்பா" நவிலுங்கள் நாட்டோரே!

அரன் அருள் அரைக்கணத்தில் கிட்டும் - யாருக்கு?

நமக்குள் கடவுள் வேண்டும்; நல்ல கடவுள் வேண்டும்; அறிவுக்குப் பொருத்தமான, ஆராய்ச்சிக்குட்பட்ட, நிகண்டிலே நீசத்தன்மையற்ற கடவுள் உணர்ச்சி வேண்டும் என்றுதான் கூறுகிறேன். "நல்ல தீர்ப்பு" அளிக்கும் கடவுள் வேண்டும். இங்கே ஒன்று கூற ஆசைப் படுகிறேன். சிலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன் சிவன் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கே உரித்தானவர் என்று; அவர்களையே அவர் உயர்வாக மதித்தாரென்று. காரணம், கண்ணப்பரைத்தான், பார்ப்பனரல்லாத ஒரு வேடுவரைத்தான் எம்பெருமான் 'அப்பா! அப்பா!' என்று அழைத்து அன்பு கூர்ந்தனராம். மற்றும் செட்டிகுல நங்கையாகிய காரைக்கால் அம்மையாரைத்தான் 'அம்மே! அம்மே!" என்று தம் அமுத வாக்கால் அழைத்தாட்கொண்டாராம். மற்றெவருக்கும் இப்பேறு கிடைக்கவில்லையே! என்னே நம்பால் நந்தம் சிவனார் கருணை! என்று எண்ணி இறும்பூதெய்துகின்றனர். சற்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் தோழர்களே! கண்ணப்பர் 'அப்பா!' என்ற அழைப்புப் பெறத் தம் கண்களைப்பெயர்த்து அப்ப நேர்ந்த கஷ்டத்தை! காரைக்கால் அம்மையார் 'அம்மே!' என்ற ஆசிர்வாதம்பெற, பேயாகி, உடலை வருத்தி, நாடி நரம்பற்று, உருக்குலைய நேர்ந்ததை! இப்பேறு பெற இவர்கள் பட்ட துன்பம் எவ்வளவு? ஆனால், இதே சிவனை பார்ப்பனர் எத்துணை எளிதில் அடைகின்றனரென்பதைக் காணுங்கள், திருவிளையாடல் புராணத்திலே பாருங்கள்! பார்த்துக் கைலாயத் தீர்ப்பு நல்ல தீர்ப்பா? என்று கூறுங்கள்! மதுரையில் சொக்கர் ஆலயத்தில் அம்மையும் அப்பனும் சொக்கட்டாணுடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். திடீரென்று அப்பன் எழுந்தார். அம்மை கேட்க, 'உன் பக்தன் நம்மை நாடி வருகிறான்; அவனை ஆட்கொள்ளவேண்டும்' என்று விடையேறி அம்மையோடு விண்ணிலே சென்றார். பக்தன் செய்த பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் கூறினார். 'பொற்றாமரைக் குளத்திலே மூழ்கு; பசுவுக்கு அறுகம்புல்லைப்போடு; ஆலயத்தை மும்முறைவலம் வா; நீ செய்த பாவம் தீர்ந்து எம்மை அடைவாய்' என்றார்.

இவ்வாறே செய்து பரமன் அருள் பெற்றான். எப்படிப்பட்ட பக்தன்! பஞ்சமா பாதகஞ் செய்த பக்தன். தந்தையைக் கொன்று தாயைப் புணர்ந்த பக்தன்! இப்படிப்பட்ட பக்தனுக்கு அரனின் அருள் அரைக்கணத்திலே கிட்டும்! ஏன்? இவர் பார்ப்பனர்! ஆனால் கண்ணப்பருக்கும், காரைக்கால் அம்மையாருக்கும் கடும் சோதனைகள்! இந்தக் கைலாயத் தீர்ப்பு நல்ல தீர்ப்பா? இது பக்தியாசாரத் தீர்ப்பா? அல்லது ஜாதியாசாரத் தீர்ப்பா?

சிறு வயதில் வெண்ணெய் திருடி, பெரிய வயதில் பெண்ணைத் திருடியவன் நம் கடவுள்

கிறித்தவன் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கோவிலுக்குப் போவதிலே பொருளுண்டு. ஏனெனில் அவனுடைய நாதர் அவர்களுக்சாகத் தம் இரத்தத்தைச் சிந்தினார். அதிலே அவனுக்குப் பெருமை உண்டு.

முஸ்லீம் ஒரு நாளைக்கு ஐந்துமுறை தொழுகிறான் என்றால் அதுவும் அவனுக்குப் பெருமைதான். ஏன்? அவன் கடவுள் உருவம் அற்ற அரூபி. அவனுடைய வழிகாட்டி முகம்மதுநபி மக்களுக்காக மக்காவிலிருந்து மதீனா வரை ஓடினார். அஞ்ஞானத்தைநீக்கி அறிவைப் புகட்டினார். ஆனால் நம்முடைய கண்ணன் காட்டிய வழியோ! சிறு வயதிலேவெண்ணை திருடி மத்தடி உண்டான்; சற்றுப்பெரியவனான போது கோபிகளுடனே பற்பலலீலைகள் புரிந்தான். சேலைகள் திருடினான்; பின் ராதை, ருக்மணி முதலியோரை மணந்தான்; கடைசியாக பாரதப்போரிலே சிறந்த இராஜதந்திரத்தைக் கண்டான். 'நான்கு வர்ணத்தை நான்தான் படைத்தேன்' என்று கீதை செய்தான். இந்த வழி நல்ல வழியா? இது நமக்குத் தேவையா?

மட்டையடிபடும் மாண்புடைய கடவுள்

அழகான கதைகளோடு, அற்புதங்கள்நிறைந்தபுராணங்களோடு, இலக்கியங்களோடு கடவுளை ஒட்டவைத்து, கடவுளுக்குக் கயமைத்தனத்தையும், கபோதித்தனத்தையும் கற்பித்து நாட்டிடை நல்குவது நல்லதா? உலகில் உள்ள விலங்குகள் எல்லாம் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம்! இது

எருது-சிவனுக்கு; கருடன்-விஷ்ணுவுக்கு என்று போகும். மரங்கள் எல்லாமும் அப்படியே. வில்வம்-சிவனுக்கு; துளசி விஷ்ணுவுக்கு, வேம்பு-மாரியப்பனுக்கு என்று போகும். மற்றும் ஆண்டவனுக்கு அழகான மோகினி ரூபம் முதல் அழகற்ற வராகம் வரை படைத்துள்ளோம். ஏன் இவ்விதம் கடவுளைக் கபோதித்தனமாகக் கயமைத்தன்மைக்கு உட்படுத்தவேண்டும்? இன்று திருவரங்கத்திலே நடக்கிறது மட்டையடித் திருவிழா? அன்று ஆண்டவன் அரங்கநாதன் ஆலயத்திற்கு அகாலத்திலே வருவார். கதவு மகாலட்சுமியினால் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். பகவான் கதவைத் தட்டுவார் (பட்டாச்சாரி ரூபத்திலே). அம்மை உள்ளிருந்து சிறிது கதவைத் திறந்து (இன்னொரு பட்டாச்சாரி ரூபத்திலே) கணவன்மேல் சந்தேகப்பட்டுத் திறக்க மறுப்பார். உலகம் உண்ட மாதவன் உத்தமி லட்சுமியைக் கதவைத் திறக்க வேண்டுவார். தாம் இனிச் சரிவர நடப்பதாகச் சத்தியம் செய்வார். அம்மை வெளியே வந்து ஆண்டவனை மட்டையால் தட்டி உள்ளே அழைத்துப் போவார். இது எவ்வளவு மடத்தனம் என்று மனத்தில் சிந்தியுங்கள் மாணவர்களே! இவ்விழா ஒரு முறையல்ல! ஒன்பது முறையல்ல, ஒவ்வோராண்டும் நடைபெறுகிறது. தூய கடவுளுணர்ச்சி பெறவிரும்பும் நாம் இத்தகைய கயமைத்தனமான, காலித்தனமான, கபோதித்தனமான திருவிழாக்களைக் கடவுள் பேரால் கொண்டாட விட்டுவைப்பது நல்லதா? அது கடவுளையே கயவனாக்குகிறதல்லவா? இவ்விதம் நடப்பது நல்ல தீர்ப்பா? மற்றும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி போன்ற செந்தமிழ் இலக்கியங்களைத் தமிழ்நாட்டிற்கு அளித்து, அருளே வடிவாய் அருகனைத் தொழுத சமணர்களைச் சம்பந்தர் கழுவேற்றிய நாளை இன்றும் மதுரையிலே திருவிழாக் கொண்டாடுவதை நம் சைவ மெய்யன்பர்கள் கண்டுகளித்து வருவது நல்லதா? அவர்தம் திருவிழி இன்னும் விழிப்படையவில்லையா? அவர்தம் அறிவு அஞ்ஞானத்தைவிட்டு அகலவில்லையா? ஒரு பக்கம் 'அன்பே சிவம்' என்று ஆரவாரம். அதே சமயம், அன்பு சமயத்தின் பேரால் அன்பற்ற, அறிவுக்குப் பொருந்தாத ஆஸ்திகத் திருவிழாக்களா? அதிசயம் நிறைந்த அநாகரிகக் கதைகளா? இவ்

விழாக்கள் சமரசசன்மார்க்க சபைகள், கடவுளர்கள் தழைத்தோங்கத் தேவையா? தேவையில்லை! அருளுடைய சமயத்திற்கு. ஆண்டவனுக்குத் தேவையில்லை என்பது திண்ணம்.

நிலைமைக்கேற்ற நீதி

சிறிய ஜன்னலால் போதிய காற்று கிடைக்காவிடின், அதை இடித்துப் பெரிய ஜன்னல் வைக்கிறோம். பாலம் பலமற்றதாக இருந்தால் அதை மாற்றிப் பலப்படுத்துகிறோம். ஜுரம் செந்தூரத்தினால் குணமாகாவிட்டால் ஜெர்மன் மருந்துகள் உட்கொள்கிறோம். இதிலெல்லாம் பழமையைக் கட்டிக்கொண்டு அதைப்பற்றுவதில்லை. அதுபோலவேதான் கடவுளுணர்ச்சியிலும் நமக்கு மாற்றம் வேண்டும்; மாற்றம் செய்தாக வேண்டும். நமக்கும் கிராமங்களிலே உள்ளமக்களுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசங்களைக் கவனியுங்கள். நாம் எல்லோரும் பூமி உருண்டை என்று நன்றாய் அறிவோம். தந்தி, டெலிபோன், வயர்லெஸ் முதலியவைகளைப்பற்றி நன்றாய் அறிவோம். ஆனால் கிராமத்திலே சென்று கிராமமணியக்காரனைப்பார்த்து 'பூமி உருண்டையா? தட்டையா?' என்று கேட்டால் அவன், 'பூமி என்னமோ தட்டைதான்' அது நம்ம பெரியவர்கள் எல்லாங்கூட எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இரணியன் தம்பி இரண்யாட்சதன்கூட பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டு போனானாம். அதை மகாவிஷ்ணு பன்றியாகப்போய் திரும்பக் கொண்டுவந்தாராம். அதுதான் உண்மை என்று நம்ம அய்யர், அர்ச்சகர், புராணிகர் எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இப்ப என்னமோ நம்ம பையன் பூமி உருண்டை என்று படிக்கிறான். அதான் கிறிஸ்தவப் படிப்போலவியோ" என்று பதில் சொல்வான். மேலும் அவனைப்பார்த்து, டெலிபோன், தந்தி, ரயில் ஓடுவது எப்படி என்றெல்லாம் கேட்டால் அதுபற்றித்தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்பான். இவைகள் தற்கால வாழ்வுக்கு வேண்டியவை தெரிந்து நன்குபுரிந்து கொள்ளவேண்டியவை. ஆனால் தெரியுமா என்று கேட்டால் தெரியாது என்பான். புரியுமா என்று கேட்டால் புரியாது என்பான். ஆனால் அவனைப்பார்த்து உலகம் எத்தனை என்றாலோ, 'பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்க்கலோகம், நரகலோகம், நாகலோகம்' என்று பதில்சொல்வான். நம்மராஜா

யார் என்றால் 'தேவேந்திரன்' என்றும், எமனுக்கு என்ன வாகனம் என்றால் 'எருமைக்கடா' என்றும் பதில்கள் பிசகின்றியாகக் கிடைக்கும். இப்படிப்பட்ட புரிந்துகொள்ள முடியாத, அவன் அறியாத, அறிந்துகொள்ள முடியாத விஷயங்கள் அவனுக்கு மனப்பாடம். ஆனால் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் வேண்டியவற்றில் அவன் அரைக்கால் பங்கு கூட அறிந்திருக்கமாட்டான். ஏன் இவ்விதம் நகரிலே ஒருநீதியும், நாட்டிலே ஒரு நீதியும் வழங்கப்படுகிறது; நீதி என்றும் நிலை பெற்றதா? நீதி நிலைமைக்குத் தக்கபடி மாறும்; ஒன்றுக்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்காது. சான்றாக, ரயிலுக்குத் தாமதமாகச் செல்பவன் ரயில் தவறினால் 'ரயில் சீக்கிரம் போய்விட்டதென்று குறை கூறுகிறான். அது அவன் நிலைமைக்கேற்ற நீதி. ஆனால் அந்த ரயிலில் அரைமணி முன்னதாகச் சென்று அமர்ந்திருப்பவன் அதைக் கட்டை வண்டிக்கும், கூட்ஸ் வண்டிக்கும் ஒப்பிடுகிறான். இது இவனது நிலைமைக்கேற்ற நீதி. ரயிலில் நிற்பவன் படுத்திருப்பவனைப் பார்த்து, 'எழுந்திரு' என்கிறான். படுத்திருப்பவன் 'அடுத்த வண்டி பார்' என்கிறான். இது அவரவர்கள் நிலைமையில் அவரவர்கட்கு நல்ல நீதியாகும். கண்ணகி காலத்தில் கோவலன் நடத்தை நீதியாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அது இக்காலத்திற்குச் செல்லாது. இக்காலக் கண்ணகி கோவலனைச் சும்மாவிடமாட்டாள்; அல்லது அவள் தாய் தகப்பனும் சும்மா விடார். அதுபோலத்தான் ராமன்-சீதை, நளாயினி நளன்-தமயந்தி முதலியோர் காலத்து நீதி அக்காலத்திற்கேற்றதாக இருந்தது. அது இப்போது செல்லாது. நீதியின் சக்கரம் சதா உருண்டு கொண்டே இருக்கும். அதனை நாம் நம் அறிவைக்கொண்டு நம் நிலைக்கேற்பத் திருப்ப வேண்டும்.

காலத்திற்கும் கருத்திற்கும் ஒத்தேதான் கடவுள் நீதி இருக்க வேண்டும்

கடவுளைப்பற்றிய நீதியும் காலத்திற்கும் கருத்திற்கும் ஏற்றபடி தான் இருக்கவேண்டும். அதிலும் ஒரு நல்ல தீர்ப்புக்கு வரவேண்டும். சைவம் தழைத்தோங்கத் தொண்டாற்ற வந்த சமயாச்சாரியர்களுள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசரால் உரு

வப்நிறம் அற்றவனாகக் (இந்நிறத்தான், இவ்வண்ணத்தான் எடுத்தியம்ப ஒண்ணாதே) காணப்படும் கடவுளை மற்றொரு சமயாசாரியராகிய அம்மையின் அருட்பாலையுண்ட ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய சம்பந்தர், "தோடுடையசெவியனாகி, விடையேற்றி, தூவெண் மதிசூட்டி, காடுடைய சுடலைப்பொடிபூசி, உள்ளங்கவர் கள்வனாக்கிக் காண்கின்றார். இதில் எவருடைய தீர்ப்பு நல்ல தீர்ப்பு, எல்லோருக்கும் ஏற்ற தீர்ப்பு? சிந்தியுங்கள்!

துறவறத்தைப்பற்றித் தாயுமானார் கூறும்போது, "கனியோ காயோ, உதிர்சருகோ, கந்தமூலமோ அதுவும் இன்றேல் நீரோ அருந்தி உயிர்வாழ்" என்று கூறுகிறார். அவர் துறவியாயினும் முதலில்நினைப்பது நம்மைப்போலவே கனிதான். இதிலென்ன துறந்த தன்மை உளது? துறவறத்தைப்பற்றிப் பட்டினத்தடிகள் "இருக்குமிடந்தேடி என் பசிக்கு உருக்கமுடன் உணவு தந்தால் உண்பேன், என் தேகம் இளைத்தாலும் ஏகேன், சிவன்மேல் ஆணை" என்று படாதிபதி மனப்பான்மையோடு பாடுகிறார். இதில் எந்தத் துறவறம் துறந்த நிலையில் உள்ளது?

எல்லாம் வல்ல எம்பிரானுக்குக் கூத்திகளேன்? குடும்பங்களேன்?

நமக்குக் கடவுளுணர்ச்சி வேண்டும். அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். சுயமைத்தனமற்றதாக, கண்மூடித்தனமற்றதாக இருக்க வேண்டும். எல்லாம் வல்ல எம்பெருனுக்குக் கோயில் ஏன்? குளம் ஏன்? குடும்பம் ஏன்? கூத்திகள் ஏன்? காணி ஏன்? பூமி ஏன்? மதம் ஏன்? சாஸ்திர சம்பிரதாயச் சடங்குகள் ஏன்? ஏன் என்று கேட்கிறேன். இவைகளால் எவ்வளவு பணம் பாழ்! பகுத்தறிவு பாழ்! காலம் பாழ்! கருத்து பாழ்!

பொருளாதாரத் துறையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களே! உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்! சிந்தியுங்கள்! உங்கள் வாழ்க்கையில் என்றாவது ஒருநாள் சிந்தியுங்கள் இந்தக் கோயில், மதம், சாஸ்திரம், சம்பிரதாயச் சடங்குகளின் பேரால் நாட்டு மக்கள் செய்யும் செலவு எவ்வளவு

என்று; அது நாட்டின் சமுதாயத்திற்கு எவ்வித நன்மையுமின்றி எவ்விதம் நாசமாக்கப்படுகின்றது என்று; கோயில்களின் பேரால் எத்தனைக் கோடி பணம் முடங்கிக் கிடக்கின்றது என்று, அதைக்கொண்டு எத்தனை எத்தனை "பொதுத்" திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றலாம் என்று. சிந்தியுங்கள், சிந்தித்து இவைகள் சரியா என்று ஒரு "நல்ல தீர்ப்பு" அளியுங்கள்!

ஆண்டவனுக்கு ஆயிரம்வேலி அதிற் பாடுபடும் பண்ணைகளுக்குப் பாதி வயிற்றுக் கஞ்சி

நாட்டிலே நன்செய் அதிகம். அதனால் ஆண்டவனுக்கு ஆயிரம் வேலி நிலம். சரி; ஆனால் ஆண்டவனுக்காக அந்த நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பாடுபடும் பண்ணையாளுக்கு அந்தப் பரமசிவன் பாதி வயிற்றுக் கஞ்சி அளிக்கிறானா? இல்லை. ஏன்? தங்கம் விளையும் நாடு நந்தம் தமிழ்நாடு. [illegible] தில்லைத் தாண்டவமூர்த்திக்குத் தங்க ஓடுபோட்ட மக்களின் தானம். சரி, அதுவே பாறை வெடிப்புக்கும் மழையின் சாரலுக்கும் அஞ்சாது புழுதியிலிருந்து தங்கம் வெட்டியெடுப்பவன் தொழிலாளி. அவன் அடைவது தங்கமா? அரிய வசதியுண்டா அவனுக்கு? அல்லது அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்காவது அலைச்சல் இல்லாமல் இருக்கிறதா? அதுதான் இல்லை. அவன் தன் குடும்பத்தை அரை வயிறுடனே நிரப்ப என்றும் அலைந்தாகவேண்டும். ஏன் இந்த நிலைமை?

இயற்கையிலே இல்லாததில்லை நம் நாடு. நன்செய் புன்செய் மலிந்துள்ள நாடு நம் நாடு; ஜீவநதிகள் பெருக்கெடுத்தோடும் நாடு நம்நாடு; தங்கம் விளையும் நாடு நம் நாடு. இவ்வளவிருந்தும் இன்று கோடானுகோடி தோழர்கள் அன்ன ஆகாரமின்றி அல்லற்படுவது எதனால்? பல்லாயிர மக்கள் சிங்கப்பூருக்கும், நெட்டாலுக்கும் மலாய்க்கும் வயிறு வளர்க்கப் போவது எதனால்? இந்தத் தீர்ப்பு நாட்டிலே நடக்கும் தீர்ப்பு இது நல்லதீர்ப்பா? இந்நிலைமைக்கு காரணம் நம் நாட்டுச் செல்வம், மதத்திற்கும் சடங்கிற்கும் படையலுக்கும் கண்மூடி கபோதித்தனத்திற்கும் செலவிடப்படுவதேயாகும். நாட்டிலே மக்கள் உணவற்று, உடையற்று, இருக்கஇடமற்று, நிர்க்கதியாய் நிலவும்போது, ஏன் இந்த சாமிகளுக்கு ஆயிரமாயி

ரம் வேலி நிலங்கள், பட்டு பஞ்சணை பீதாம்பரங்கள், மயிர்ப்பீலிகள், கோட்டை கொத்தளங்கள் போன்ற கோவில்கள்? திருவிழாக்கள், பொன், வெள்ளி, குதிரை, யானை சவாரிகள் 3 லட்சம் 4 லட்சம் மதிப்புள்ள நகைகளை எப்படிச் சுமக்கின்றன இந்தத் தெய்வங்கள் என்று கேட்கின்றோம். சற்றும் நாணயமின்றி, எப்படி நடமாடுகின்றன இந்தத்தெய்வங்கள் என்று கேட்பதில் குற்றமென்ன தோழர்களே! இதற்கு 'நல்ல தீர்ப்பு' அளியுங்கள்!

எழிலுள்ள நாடே எடுத்தாள்வோர் நாடாறுயே!

சமீபத்திலே நான் ஒரு பேசும் படக்காட்சியைப் பார்த்தேன். அதில் பெவின் திட்டத்திலே ஒரு பகுதியைச் செய்திப் படமாகக் காண்பித்தனர். அதில் ஒரு கையற்றவனுக்கு இரும்பிலே கை செய்து வைத்து மற்றொரு கையில் அரம் கொடுத்து அசைத்துத் தொழிற்சாலைகளிலே தொழில் செய்யக் கற்பிக்கின்றனர்; காலில்லாதவனுக்கு செயற்கைக் கால்களை ஈடு செய்கின்றனர்.

ஆனால் நம் நாட்டிலோ! ஒரு மதவாதி ஹோட்டலுக்குள் சென்று வயிறு புடைக்கத் தின்றுவிட்டு வாயில வெற்றிலை மென்றுகொண்டே வெளியே வருவார். வெளியே, கையற்ற, காலற்ற, கண்ணற்ற பிச்சைக்காரர்கள் அவரிடம் ஒரு காலணா வேண்டுவர். ஆனால் அவர்கள் நிலை கண்டு இரங்கான், அவர்கள் செய்த கர்மத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்று வறிதே செல்வான். அவர்கள் அங்கம் பழுதுபட்டிருப்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான், ஆனால் அதே மதவாதி அந்த கோட்டத்திலோ, ஏகாம்பரநாதர் கோயிலிலோ மற்று எந்தக் கோயிலிலோ உள்ள குதிரை வாகனத்தின் வாலோ, காளைமாட்டின் வாலோ, மயில் வாகனத்தின் தோகையோ ஒடிந்துவிட்டதாகத் தெரிந்தால் அதற்காக மிக்க கவலைப்படுவார். உடனே ஒரு திருவோலை ஏந்திக்கொண்டு வீடுவீடாக, ஊர் ஊராக, நகரம் நகரமாகவேனும் சுற்றித்திரிந்து மக்களின் மடமையைத்துணைக்கொண்டு மாட்டு வாகனத்தைப் புதுப்பிக்கும், திருப்பணிக்காகத் திரவியம் சேர்த்து ஒடிந்த பாகத்தை ஈடுசெய்வார். வாகனத்தின் வால் உடைந்தது என்று சொல்வது பிழை; ஆனால் உடைக்கப்பட்டுவிட்டது; உடைக்கப்பட்டு உருக்கி வேறு நகை ஆக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதுதான் உண்மை உரை! உறுதியுங்கூட. மக்கள் கை காலற்றிருப்பதைக் கண்டு கவலையுறார், அவர்தம் விதியை இவர்தம் விதியால்மாற்ற மனமின்றி மிகுதியும் இரங்குவர்; ஆனால் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமானின் எருது வாகனம் பழுதுபட்டால் அதைப்

புனருத்தாரணம் செய்யப் புறப்படுவோர் புளகாங்கிதத்தோடு. என்னே இவர்தம் இழிநிலை! இத்தகைய மக்கட் சமுதாயம் முற்போக்கடையுமா? அல்லது பெவின் திட்டப்படி கை காலற்றோரைக் கருத்துடன் கவனித்து ஆவன செய்யும் நாடு முன்னேறுமா? 'நல்ல தீர்ப்பு' அளியுங்கள் தோழர்களே! மக்களை மாக்களாகக் கருதி மகேஸ்வரனுக்கு மண்டபங்கள் கட்டும் மக்கள், மடமையை விட்டு என்றாவது மதியைப் பெறுவார்களா? நம் உழைப்பு, ஊதியம், அறிவு, ஆற்றல், சிந்தனை, சிறப்பு, கருத்து, கல்வி யாவும் இனத்திற்கு இம்மையும் பயன் தராத இழிமுறையிலேயே சென்றால், இத்தாலி நாட்டைக் கண்டு டாண்டன் என்னும் கவி 'எழிலுள்ள நாடே! எடுத்தாள்வோர் நாடானாயே!' என்று இரங்கியதுபோல் நாமும் நம் நாட்டைக்கண்டு இரங்கத் தான் வேண்டும்.

எவர் கூற்றை நம்பி இலக்கியம் படிப்பது

மற்றும் நமது இலக்கியங்கள் நமக்குத் தேவையா? அவற்றால் மதி பெருகுமா? மடமை மறையுமா? என்று ஒரு நல்ல தீர்ப்புக்கு வரவேண்டும்.

புராண இதிகாசங்களைப் பாடும் இலக்கியங்களின் அவசியத்தைப்பற்றிக் கூறி, அவற்றைப் படிக்க வேண்டும் என்று பறை சாற்றினோர் யாவரும் வெவ்வேறு காரணங்கள் கூறினர். அதில் எதை நம்புவது? எதைப் பின்பற்றுவது? அதுதான் முடிவா? முதலாவதாக, "அவைகள் புண்ணிய சரித்திரங்கள்; அதனால் அவற்றை அறிய வேண்டும்" என்றனர். இது திரு. மறைமலையடிகள் காலமாகும். பின்னர், 'அவற்றில் உள்ள பாத்திரங்கள் சற்பாத்திரங்கள்; ஆகவே அவற்றைப் படிக்கவேண்டும்' என்றனர். இது திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் காலம். அடுத்தபடியாக, "அவ்விலக்கியங்களிலே காவிய ரசம், கலைஉணர்வு, பண்பாடுகள் சொட்டுகின்றன; அதனால் அவற்றைப் படிக்க வேண்டும்" என்றனர். இது திரு. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையவர்கள் காலமாகும். இதனை இன்னும் சிலர் வேறு மொழியிலேகூறுவர். அதாவது, "அவைகளிலேயுள்ள பாவத்திற்காகப்படியுங்கள்" என்று இது டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார் காலம். இவை யாவற்றையுங் கடந்து 'மேலேகூறப்பட்டவைகட்காகப் படிக்காவிட்டா

லும் அவைகளிலுள்ள நீதிகட்காகப் படியுங்கள்' என்கின்றனர். இது திரு. சோமசுந்தரபாரதியார் போன்ற புராணமும் பகுத்தறிவும் கலந்தோர் காலமாகும்.

பத்துத்தலை இராவணன் - தத்துவார்த்தம் பலிக்குமா?

புண்ணிய சரிதம், சற்பாத்திரங்கள் நிறைந்த சரிதம். காவியரசம், கலையுணர்வு, பண்பாடு பொருந்திய காவியம், பாவமுள்ள காவியம் என்று நிலைகளெல்லாம் கடந்து நீதிக்காகவாவது இவைகள் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு வந்துள்ளது இன்றைய இலக்கியங்களுடையநிலை. மற்றும் சிலபகுத்தறிவாளர் கேட்கும்போது மட்டும் இவர்கள் சில தத்துவார்த்தங்கள்கூறித் தகிடுதத்தம்செய்கின்றனர். இவர்கள்கூறும் தத்துவார்த்தங்கள் நாட்டு மக்களிடைப் பரவியுளதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அப்படியிருக்க, இவர்கள் கூறும் தத்துவங்களால் யாருக்கு என்ன பயன்? சான்றாக, புலவர்கள், "இராவணனுக்குப் பத்துத் தலைகள் இல்லை. அது கவியின் கற்பனைத் திறன். இராவணன் பத்துப்பேர் ஆற்றலைஉடையவன். பத்துவித குணமுள்ளவன். ஆகவே அதனைப் பத்து முகங்கள் என்று பாடியுள்ளார். அதிலுள்ள பண்பாடு, பாவமதான் என்னே! என்னே!" என்று இறும்பூதெய்துவர். நான் கேட்கிறேன் உங்களை, நீங்கள் கிராமத்திற்குச் சென்று கிராமத்தாரிடம், "இர்வணனுக்குப் பத்துத் தலைகள் இல்லை. அது வெறும்கற்பனை. கருத்துக்குக் களிப்பூட்ட கையாளப்பட்ட கைத்திறன்! நாங்கள் இராமாயணத்தை நன்றாகப் படித்தோர்; பட்டம் பெற்றுள்ளோம்" என்று கூறுவீர்களா? பத்துத் தலைகள் என்பது பிழை என்பது குறித்துப் பேசப் புகுந்த உங்களால் அவர்கள் கல்லடிகட்குப் 'பத்துப்'போட முடியுமா என்றுதான் ஏங்குகிறேன்! ஏன்? எதனால்? அவன் உங்கள்பேச்சை நம்பாததனால். ஏன் நம்பமாட்டான்? அவன் ஏட்டிலே படிப்பது பத்துத் தலைகள் என்று; புராணப் பிரசங்கத்

திலே கேட்பது இராவணனுக்குப் பத்துத் தலைகள் என்று; நாடகத்திலே, சினிமாவிலேகாண்பது பத்துத் தலைகள் என்று. ஆகவே உங்கள் தத்துவார்த்தத்தால் என்ன பயன் என்று கேட்கிறேன். எனவே இவை மாற்றப்படவேண்டுமென்றால் குற்றமா?

"பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலம் போச்சு"

"பார்ப்பானை அய்யரென்னும் காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே" என்று காலத்திற்கேற்ற கருத்துடன் பாடிச் சென்றார் பாரதியார். அதைக் கண்டும் உங்கட்கு உண்மை தெரியவில்லையா? நம்முடைய இலக்கியங்களிலேஉள்ள நீதி நமக்குத் தகுமா? நமக்குத் தேவையா? என்று ஒரு நல்ல தீர்ப்பு அளியுங்கள். எடுத்துக்காட்டாக கம்பராமாயணத்திலேஉள்ள நீதியைக் காண்மின். இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நிச்சயிக்கப்பட்டது. தசரதன் தன் மந்திரி சுமந்திரனை அழைத்து இராமனுக்கு அரச நீதிகளை அறிவுறுத்துமாறு ஆணையிட்டான். சுமந்திரன் இராமனுக்குக் கூறுகிறான்: "அந்தணர் ஏவுகின்ற முறைப்படி நட" என்று. இது இந்தக் காலத்திற்கும் கருத்திற்கும் ஏற்றதா என்று சிந்தியுங்கள். இந்தத் தீர்ப்பு "நல்ல தீர்ப்பா"?

அந்தணரென்போர் யாவர்?

இங்கு நம் புலவர் குழாங்கள் ஒன்று கூற முன்வருவர் மிக ஆவலுடன். அதாவது கம்பன் கண்ட அந்தணர் பார்ப்பனக் குலத்தைக்குறிப்பதல்ல. ஆனால் "அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" என்ற திருக்குறளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ள அறிவாளரையே அண்டும் என்பர். அந்தணர் என்னும் சொல் இங்கு அறிவாளரைக் குறிப்பதன்று! குலத்தைக் குறித்ததேயாகும் என்றே துணிதல் வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாய், வேண்டுமானால் சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டர் திரு

வந்தாதிக்குவாருங்கள். அதிலே, "தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்ற அடியிலே அந்தணர் என்பது நம் புலவர் பெருமக்கள் புகலும் புனிதரையே குறிக்கிறதா என்று பாருங்கள். இல்லை! அது குலத்தைத்தான்குறிக்கிறது என்பது முக்காலும் உண்மை. அவ்விதம் குலத்தைக் குறிக்கவில்லை என்றால், அறிவாளராகிய தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று கூறிய அதே வாயால் அடுத்தஅடியிலேயே "திருநீலகண்டக் குயவனூர்க்கும் அடியேன்" என்று கூறிகுயவனூர்க்கு என்ற குலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லை வைத்திருக்கமாட்டார் ஏன்? அந்தணர் என்பது செந்தண்மை பூண்டொழுகும் செம்மல்களையே குறிப்பதானால், திருநீலகண்டரையும் அந்தணர் என்று குறித்திருத்தல் வேண்டும். அவ்விதம் குறிக்காதது ஏன்? அவர் அந்தணர் என்று அழைக்கப் பட அவ்வளவு அருகதையற்றவரா? சிவநேசச் செல்வர் அல்லவா? அம்மை யப்பனின் அருள் திருவிளையாடல் அவரை அண்டவில்லையா? இல்லை என்று எவரும் மறந்தும் மறுக்க முடியாது. எனவே இங்கு அந்தணர் என்பது குலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லே என்று கொள்வதே முறை.

நிற்க, சுமந்திரன் இராமனிடம், "அந்தணர் ஏவுகின்ற முறைப்படி நட; என் எனில், விதியும் அவர் ஏவ நிற்கும், அவரால் அரசை ஆக்கவும் அழிக்கவும் முடியும்" என்று கூறுகிறான். இது நல்ல நீதியா? நடக்குமா? நடக்க விடலாமா? என்று சிந்தியுங்கள் எதிர்கால நீதிபதிகளே!

கம்பன் காவியத்தில் காண்பது தமிழ்நாடு தானா

பிறிதொரு புலவர், "கம்பன் காவியத்திலே தமிழ் நாட்டைக் கண்டான்" என்று கம்பன்பால் மாறாக் காதல் மிகக் கொள்கின்றார். ஆனால், தமிழ்நாட்டிலே கம்பன் கண்ட காட்சிகளிருந்தனவா? பாருங்கள்! கம்பன் காவியத்திலே மாதர் வர்ணனை மிக மோசம்;

மனத்தாலும் நினைக்கொணாத மாசுடையது. மிதிலை, அயோத்தி முதலிய நகரங்களிலே மாதர்கள் மதுகுடித்து தம் நிலை மறந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தனர்; பெண்கள் பந்தயம் வைத்துச்சூதாடினர். பந்தயத்தில் தத்தம் காதணி, கையணி முதலிய யாவற்றையும் தோற்ற பின் தத்தம் மேலாடைகளையும் பணயம் வைத்து ஆடுகின்றனராம்! இதுதானா கம்பன் கண்ட தமிழ் நாட்டு மகளிர் மாண்பு? இத்தகைய இழிசெயல்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருந்தனவா? இருந்தது என்று இயம்பப் பண்டை ஏட்டிலே இடம் உண்டா? அல்லது இத்தகைய தமிழ்நாடு நமக்கு வேண்டுமா? வேண்டும் என்று எவரும் விழையார் என்பது திண்ணம்.

பக்திப் பாடலா? கொக்கோக வைபவமா?

மற்றும் அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ் மகா மோசம்; மற்றெங்கும் காணமுடியாத காமரசக் களஞ்சியம். எல்லாம் பாரிஸ் நிர்வாணப் படங்களைப் பாடும் பாசுரங்களாகவே பரிணமிக்கின்றன. சான்றாக "அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடி, கருத்தறிந்த பின் அரைதனிலுடைதனை அவிழ்த்து ஆங்குள அரசிலை தடவி" எனப் போகிறது. இவைகளை வேண்டாம் என விழைவோர் ஏன் இவைகளை விரித்துப் பாடவேண்டும்? இவைகள் பக்திப் பாடல்களா? கொக்கோக வைபவம் என்று கூறினால் மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும். அதற்குத் தனித்தனி இலக்கியங்கள் இருக்க வேண்டும்.

நமக்குக் காமரசம் கலவாத, மதம் கலவாத, மதியை வளர்க்கும் இலக்கியங்கள் தேவை. காலத்துக்கும் கருத்துக்கும் நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் தொடர்புள்ள ஏடுகள் தேவை.

"ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்" என்ற மனப்பான்மை தேவை. அருளை மட்டும் கேட்கும் ஆண்டவன் தேவை. கோயில், குருக்கள், குடும்பம்,

கூத்தி, மானியம், அதிர்வெடி கேட்கும் ஆண்டவன் வேண்டாம் நமக்கு. கோயிலுக்கு வெளியே வறுமை கொடுமை, இல்லாமை; கோயிலிலே மலைபோன்ற செல்வம், இன்பம் என்றிருக்கும் நிலையற்ற நிலைமை வேண்டாம். கடவுளுக்குப் பேசும் சக்தியிருந்தால் அவர் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்பார், 'அடே அறிவற்றவனே! நான் இந்த அண்டசராசரங்களைப் படைத்தேன், நிலத்தைப் படைத்தேன். நெல்லைப் படைத்தேன்; நீரைப் படைத்தேன்; அதிலே முத்தைப் படைத்தேன்; அறிவைப் படைத்தேன்; எதையும் எண்ணிச் செய்ய, பகுத்துச் செய்ய உனக்குப் பகுத்தறிவைப் படைத்தேன். ஆனால் இவற்றிற்குப் பதிலாக நீ எனக்கு அரை வீசை பொங்கல் படைக்கிறாயா? நாட்டிலே உள்ள நலிந்தோரைப்பார்' என்று தான் கூறுவார், அவர் அறிவுள்ள கடவுளானால்.

இறைவனை நிந்திக்கும் இரட்டைப்புலவர் நாத்திகரா?

கடவுளை நாங்கள்தான் குறைகூறுவதாக நினைக்க வேண்டாம். நெடுங் காலத்திற்கு முன்னரே உங்கள் இரட்டைப் புலவர்கள் கூறியுள்ளதை நினைவிற்குக் கொண்டு வாருங்கள். அவர்களில் ஒருவர் பாடுகிறார் பசியால் மிகநொந்து, "தேங்கு புகழாங்கூர் சிவனே யல்லாளியப்பா நாங்கள் பசித்திருக்க ஞாயமோ?" என்று. நாத்திகம் பேசி நாத்தழும்பேறிய நாங்கள் பசித்திருக்கலாம். ஆனால் சிவ நேசர்களான இரட்டைப் புலவர்கள் பசித்திருக்கலாமா?

அதற்குச் சிவனே விடையளிப்பது போன்று மற்றொரு புலவர் பாடுகிறார்.

—போங்காணும்
கூறுசங்கு தோல்முரசு கொட்டோசையல்லாமற்
சோறுகண்ட மூளியார் சொல்—என்று!

மற்றும் அதே இரட்டையர்கள் வறுமையால் வாடி வருந்தினபோது பாடுகின்றனர்.

"சேட்ட வரமளிக்கும் கீர்த்தியுள்ள தெய்வங்காள்!
கூட்டோடே எங்கே குடிபோனீர்"—என்று.

அதுவும் கூட்டோடே குடும்பத்தோடே எங்கே போனீர்கள் என்று கேட்கின்றனர் இதற்குத் தெய்வத்தின் விடையாக மற்றவர் பாடுகிறார்.

—பாட்டாய் கேள்
செல்காலமெல்லாஞ் செலுத்தினோம் அல்காலங்
கல்லானோடு செம்பானோக்காண்—என்று.

இது எத்துணை உண்மையென்று சிந்தியுங்கள்.

ஆகாய விமானத்திற்கும் அதர்வண வேதத்திற்கும் முடிச்சு

மற்றும் சிலர், "நம் நாட்டில் எல்லாம் உளது. நமது அதர்வண வேதத்தில் இருந்துதான் ஜெர்மானியன் பறக்கும் குண்டு, ஆகாய விமானம் முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொண்டான். நம் நாட்டில் இல்லாத விமானமா? என்ன என்ன அஸ்திரங்கள் இருந்தன அக்கினியாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம் என்று! இன்று என்ன புதுமையாய் வந்து விட்டது? என்று" நாட்டைப்பற்றி பெருமையோடு பேசுகின்றனர். ஆனால் அந்தப் பழம் பெருமை எங்கே இப்போது? ஏன் அன்னியனுக்கு நாட்டை விட்டு ஆந்தைபோல விழிப்பது? இதனால உண்மையிலேயே நமக்குப் பெருமையா? இல்லை சிறுமைதான்; சுயமரியாதைக்குப் பங்கம்தான். இது அன்னியனுடன் கொஞ்சிக் குலாவும் அழகிய அணங்கைக் கண்டு அருகில் இருப்பவரிடம், "இவள் யாரோஎன்று எண்ணாதேயும்; இவள் நம்முடைய மனைவியாகஇருந்தவள் தான்! இப்போது இவளை அவன் ஏமாற்றி அழைத்துச் சென்று விட்டான். ஆனாலும் என்ன? என்னிடம் இருந்தவள் தானே! இதனால் எனககு எவ்வளவு பெருமை?' என்று கூறுவதற்குச் சமமாகும் என்பது திண்ணம்.

இனக் கொலைக்குக் கலைக் கொலைதான் மருந்து

மக்கள் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தப் பலப்பல அறிஞர்கள் அரிய பெரிய வேலை செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் யாவரும் தோற்றனர், அடிப்படையை ஆராயாததால். எனவே இளந் தோழர்களே! வருங் கால உலகம் உங்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் உங்களுக்கு அளித்துக் கொள்ளும் "நல்ல தீர்ப்பால்" இனத்தை எதிர்காலத்திலே எழுச்சியுறச் செய்வீர்களாக! பெரியோர்களை நம்பின காலம் போய்விட்டது. புதுமை, இளைஞர்களால்தான் நிகழவேண்டும்; நிகழ முடியும். சீனாவிலே சன்யாட்சென், இளைஞர்கள் உதவியால் தான் பழைய சீனாவை மடித்துப் புதிய சீனாவை உண்டாக்கினார். ஆண்களின் ஜடையைக் கத்தரித்தார். ஒரே ஆண்டவனை வழிபடும் படிச் செய்தார்.

"ஐரோப்பாவின் நோயாளியாகக்" கருதப்பட்ட துருக்கி இன்று தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்குக் காரணம் கமால் பாஷா இளைஞர்கள் உதவியைப் பெற்றதாலேதான்.

தோழர்களே! நீங்கள் "நல்ல தீர்ப்பு" அளியுங்கள். இன்று மக்கள் சமுதாயத்தை மாற்றவல்ல தீர்ப்பு, மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்கும் தீர்ப்பு, வீணர்களை வீழ்த்தும் தீர்ப்பு, விதியை விரட்டும் தீர்ப்பு, அளியுங்கள். அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வாருங்கள்! அதற்குத் தடையாகக் கடவுளே வரினும் கலங்காதீர்! சிவனே வரினும் சிதறாதீர்! மதமே வரினும் மயங்காதீர்! கலை கலை என்று இனக் கொலை செய்தால் கலைக்கொலை செய்யுங்கள்! அடிமை வாழ்வை அறுத்தெறியுங்கள்! மானமே பெரிதென மதியுங்கள்! சிந்தித்து நல்ல தீர்ப்புக்கூறுங்கள்! செயலில் காட்டுங்கள்!!

Printed at Mercaniile Press, G. T., Madras.

"தமிழ் உலகம்"

தமிழ் ஆங்கில வார வெளியீடு

(ஆசிரியர்: டி. எம். பார்த்தசாரதி)

தமிழரின் கலை, நாகரீகம், அரசியல், வாணிபம் இன்னோரன்ன பிறவற்றிற்கும் பாடுபடும் தமிழ் ஆங்கில வார வெளியீடு

ஆண்டு சந்தா ரூ 4-0-0.

விவரங்களுக்கு:

"தமிழ் உலகம்" காரியாலயம்

2-45, முத்துமாரிச் செட்டித் தெரு, சென்னை.